

ς»!

Είπε Γέρων: Η ψυχή που συγκινείται από τις ομορφιές του υλικού κόσμου φανερώνει ότι ζη μέσα της ο μάταιος κόσμος γι' αυτό έλκεται από την πλάση κι όχι από τον Πλάστη, από τον πηλό κι όχι από τον Θεό. Δεν έχει σημασία αν ο πηλός αυτός είναι καθαρός και δεν έχει λάσπη αμαρτίας. Η καρδιά, όταν έλκεται από... κοσμικές ομορφιές, οι οποίες δεν είναι αμαρτωλές, αλλά δεν παύουν να είναι μάταιες, νιώθει κοσμική χαρά της ώρας, η οποία δεν έχει θεϊκή παρηγοριά, φτερούγισμα εσωτερικό με αγαλλίαση πνευματική. Όταν όμως ο άνθρωπος αγαπά την πνευματική ωραιότητα, τότε γεμίζει και ομορφαίνει η ψυχή του.

Αν γνώριζε ο άνθρωπος, την εσωτερική ασχήμια του, δεν θα επιδίωκε εξωτερικές ομορφιές. Μέσα η ψυχή του έχει τόσους λεκέδες, τόσες μουντζούρες, και θα κοιτάξουμε λ.χ. τα ρούχα μας;

Πλένουμε τα ρούχα μας, τα σιδερώνουμε κιόλας και είμαστε καθαροί, και μέσα είμαστε... μην τα ρωτάς! Γι' αυτό, αν λάβη υπ' όψιν του κανείς τι πνευματική ακαθαρσία έχει μέσα του, δεν θα καθίση τόσο σχολαστικά να βγάλει και τον παραμικρό λεκέ από τα ρούχα του, γιατί αυτά είναι χίλιες φορές καθαρότερα από την ψυχή του. Αλλά αν δεν έχει υπ' όψιν του ο άνθρωπος την πνευματική σαβούρα

που έχει μέσα του, ε, τότε κοιτάζει να βγάλη σχολαστικά και τον παραμικρό λεκέ! Αυτό που χρειάζεται, είναι να στρέψη όλη την φροντίδα του στην πνευματική καθαρότητα, στην εσωτερική ομορφιά κι όχι στην εξωτερική. Τα πρωτεία να δοθούν στην ομορφιά της ψυχής, στην πνευματική ομορφιά και όχι στις μάταιες ομορφιές, γιατί και ο Κύριος μας είπε: «Όσο αξίζει μια ψυχή, δεν αξίζει ο κόσμος όλος».

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr